

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 713/2022-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, Mierové námestie, Ilava, proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 15Tk/2/2020 z 27. augusta 2020, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 5To/67/2020 z 29. októbra 2020 a proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Tdo/59/2022 z 29. septembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 15. decembra 2022 (doplnenou 19. decembra 2022) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy rozhodnutiami všeobecných súdov označených v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje napadnuté rozhodnutia zrušiť.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. 15Tk/2/2020 z 27. augusta 2020 uznal sťažovateľa vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c) a d) a ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), i) a j) Trestného zákona. Za to okresný súd sťažovateľa odsúdil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2, 3 a 5 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom

stráženia. Okresný súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste, ktorý bol sťažovateľovi uložený rozsudkom okresného súdu č. k. 6T/37/2020 zo 16. júna 2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Okresný súd mu uložil ochranný dohľad, ďalej povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody aspoň jedenkrát za 3 kalendárne mesiace oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať a povinnosť sa u neho aj osobne hlásiť.

3. Proti rozsudku okresného súdu v časti výroku o treste podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozhodol uznesením č. k. 5To/67/2020 z 29. októbra 2020 tak, že ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

4. Sťažovateľ podal prostredníctvom svojho obhajcu na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dovolanie, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Neskôr sťažovateľ prostredníctvom svojej obhajkyne svoje dovolanie rozšíril o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. O dovolaní rozhodol najvyšší súd uznesením č. k. 5 Tdo/59/2022 z 29. septembra 2022 tak, že ho odmietol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ poukazuje na celý rad pochybení okresného súdu (krajského súdu) v súvislosti s uložením trestu odňatia slobody, a to najmä na nesprávnosť vypočítanej trestnej sadzby v jeho trestnej veci, na nesprávnosť prihliadania na rozsudok Okresného súdu Hodonín vo vzťahu k zahladenému odsúdeniu, na nesprávnosť prihliadania na rozsudok okresného súdu č. k. 6T/37/2020, v ktorom bol nesprávne vymeraný trest. Týmto postupom mu bolo odopreté právo na spravodlivý súdny proces a súdnu ochranu. Ak by okresný súd aplikoval § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona, tak by mu to zásadne zmenilo trest. Neprimeraný trest považuje za negáciu práva.

6. Uvedené pochybenia všeobecných súdov v trestnej veci sťažovateľa najvyšší súd potvrdil, avšak podľa tvrdení sťažovateľa „*sa snaží prekrúcať*“, a tým je jeho odôvodnenie svojvoľné. Z tohto dôvodu považuje odôvodnenie najvyššieho súdu za nedostatočné zaobranie sa jeho vecou.

7. Sťažovateľ vyjadruje presvedčenie, že ak by súdy postupovali pri ukladaní trestu odňatia slobody správne, bol by mu uložený trest odňatia slobody v kratšom trvaní, hoci len o pár dní. Uvedené považuje za závažné porušenie svojich ústavou garantovaných ľudských práv, poukazujúc na porušenie zásady primeranosti ukladania trestov garantovaných ústavou. Sťažovateľ napokon poukazuje na prežívanie veľmi ťažkého obdobia po vynesení rozsudku okresného súdu, pociťovanie krivdy za nespravodlivo prísny trest, čo malo negatívny dopad aj na jeho rodinu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti sú namietané rozhodnutia všeobecných súdov, a to z dôvodu nesprávneho a neprimeraného uloženia trestu odňatia slobody, ktorými došlo k porušeniu práva

na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny, čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy).

9. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že v tejto veci sťažovateľ nie je zastúpený advokátom (požiadavka plynúca z § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde) a nežiadal o jeho ustanovenie.

11. V prípade takéhoto nedostatku prichádza do úvahy postup podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vyzvaním sťažovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania. Využitie tohto procesného postupu však nie je obligatórne. Ústavný súd v okolnostiach prerokúvanej veci v záujme hospodárnosti konania upustil od štandardnej výzvy adresovanej sťažovateľovi na odstránenie nedostatkov sťažnosti, keďže dospel k záveru, že ani prípadné odstránenie nedostatkov sťažnosti by zjavne nevedlo k inému rozhodnutiu o nej.

12. Nad rámec už uvedeného v záujme materiálnej ochrany práv sťažovateľa ústavný súd dopĺňa, že aj keby ústavná sťažnosť spĺňala náležitosti stanovené zákonom (nedostatok právneho zastúpenia), existovali by aj ďalšie dôvody na odmietnutie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k jednotlivo vymedzeným rozhodnutiam všeobecných súdov.

13. Vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu č. k. 15Tk/2/2022 z 27. augusta 2020 a napadnutému uzneseniu krajského súdu č. k. 5To/67/2020 z 29. októbra 2020 by existoval dôvod na odmietnutie tejto časti ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie, keďže proti napadnutému rozsudku okresného súdu, ako aj proti napadnutému uzneseniu krajského súdu bol prípustný riadny opravný prostriedok (odvolanie), ako aj mimoriadny opravný prostriedok (dovolanie), ktoré sťažovateľ využil a o ktorom krajský súd a najvyšší súd napadnutými rozhodnutiami rozhodli.

14. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu č. k. 5Tdo/59/2022 z 29. septembra 2022 ústavný súd konštatuje, že argumentácia v ústavnej sťažnosti je len pokračujúcou polemikou s rozhodnutiami konajúcich súdov vedenou vo všeobecnej rovine. V okolnostiach danej veci práve absencia kvalifikovaného odôvodnenia predstavuje nedostatok, ktorý bráni ústavnému súde považovať ústavnú sťažnosť za dostatočne odôvodnenú. Bez potreby bližších doktrínálnych záverov k označeným právam sťažovateľa ústavný súd konštatuje, že v ústavnej sťažnosti chýba konzistentná argumentácia, z ktorej by sa dalo vyvodiť, ako napadnuté uznesenie najvyššieho súdu porušuje označené práva sťažovateľa podľa ústavy, listiny a dohovoru.

15. Ústavný súd považuje za žiaduce dať do pozornosti, že odôvodnenie ústavnej sťažnosti je kritériom klasifikačným, nie kvalitatívnym. Kritika právnych záverov všeobecných súdov pri poskytovaní ochrany „zákonným“ subjektívnym právam účastníkov konania musí mať v ústavnej sťažnosti nevyhnutné prepojenie na základné práva a slobody sťažovateľa, a to nielen na úrovni návrhu na rozhodnutie vo veci samej, ale aj v rovine odôvodnenia ústavnej sťažnosti (III. ÚS 463/2018). Ústavný súd stabilne judikuje, že ústavná sťažnosť na porušenie základných

práv nemôže byť naformulovaná nedostatočne a neurčito a vytvárať tak priestor pre dohady a dedukcie (III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, I. ÚS 291/2017, IV. ÚS 91/2018). V zmysle konštantnej judikatúry pritom nepostačuje akékoľvek odôvodnenie návrhu na začatie konania. Návrh na začatie konania pred ústavným súdom musí byť odôvodnený kvalifikovane, t. j. musí obsahovať odôvodnenie, ktoré spĺňa ústavno-právne požiadavky (m. m. PL. ÚS 9/2012, PL. ÚS 1/2014, PL. ÚS 7/2014 a i.).

16. Keďže predmetná ústavná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovujú ústava a zákon o ústavnom súde, a to právne zastúpenie advokátom a relevantné odôvodnenie ako východiskový rámec ústavnej sťažnosti obsahovo korešpondujúci s návrhom na rozhodnutie vo veci samej, ústavný súd ju odmietol pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 21. decembra 2022

Miloš Maďar
predseda senátu